

στάμνα

στάμνα, η κ. σταμνί, το, ουσ. [<αρχ. στάμνος], η στάμνα· γυναίκα κοντή και χοντρή: «η γυναίκα του είναι σαν στάμνα και ντρέπεται να κυκλοφορεί μαζί της». Από την εικόνα της στάμνας που είναι μικρό πήλινο δοχείο φουσκωτό στις πλευρές του, και χρησιμοποιείται για τη μεταφορά νερού. Υποκορ. **σταμνίτσα, η κ. σταμνάκι, το**.

- η στάμνα πολλές φορές πάει στη βρύση και μια φορά σπάει, φιλική προειδοποίηση σε άτομο που διασκεδάζει πολύ ξενυχτώντας, που κουράζεται πολύ δουλεύοντας ή ενεργεί ριψοκίνδυνα, πως αναπόφευκτα θα πάθει κάποτε κάποιο κακό, που δε θα είναι αναστρέψιμο: «κόψε τα γλέντια και τα ξενύχτια και βάλε μια τάξη στη ζωή σου, γιατί η στάμνα πολλές φορές πάει στη βρύση και μια φορά σπάει || βάλε ένα πρόγραμμα στο ωράριό σου και μη σκοτώνεσαι στη δουλειά, γιατί η στάμνα πολλές φορές πάει στη βρύση και μια φορά σπάει».

- όταν χτυπιούνται δυο σταμνιά, ένα απ' τα δυο θε να σπάσει, όταν συγκρούονται, όταν μαλώνουν δυο άνθρωποι ο ένας από τους δύο θα βγει σίγουρα ζημιωμένος: «τι ο ένας τι ο άλλος, το σίγουρο είναι πως όταν χτυπιούνται δυο σταμνιά, ένα απ' τα δυο θε να σπάσει».

- σταλα(γ)ματιά σταλα(γ)ματιά γεμίζει η στάμνα η βαθιά, βλ. λ. [σταλαματιά](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας